

Comunicació als Ajuntaments sobre discriminacions a les piscines municipals

El Govern de Catalunya està compromès amb els drets humans i amb la igualtat i dignitat de totes les persones tal i com preveu l'Estatut de Catalunya en el seu article 2, i amb el desplegament de l'article 4 que estableix el mandat als poders públics de promoure el ple exercici de les llibertats i drets de les persones.

Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació

La Llei 19/2020, de 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, aprovada pel Parlament de Catalunya, té per objectiu establir els principis i regular les mesures i els procediments per a garantir i fer efectius el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació. Aquesta norma obliga els poders públics a vetllar per la no-discriminació per qualsevol dels motius descrits en l'article 1.3 de la llei, entre el quals s'inclou el sexe o gènere, les conviccions religioses i la indumentària.

Durant el 2022 l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació del Departament d'Igualtat i Feminismes ha tingut coneixement de diferents casos de discriminació a les piscines d'ús públic.

En aquest sentit, cal recordar que les administracions públiques, inclosos els Ajuntaments, han de vetllar per a garantir el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació.

Situacions de discriminació

En primer lloc, constitueix una discriminació la prohibició a les dones d'utilitzar les instal·lacions amb el tors nu (el que es coneix com a *topless*).

En segon lloc, és discriminatòria la prohibició d'alletar un infant en una piscina.

En tercer lloc, tampoc es pot limitar a cap dona l'ús d'un vestit de bany que tapi més parts del seu cos, com el vestit de bany integral. Aquesta peça de roba està fabricada amb polièster, el mateix material que es fa servir per a qualsevol banyador, cosa que el fa adequat per a l'ús en una piscina.

Prohibició de la discriminació

L'article 1 de la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, descriu les situacions que poden ser susceptibles de discriminació entre les quals hi ha el sexe o gènere i les conviccions religioses.

La llei considera com a discriminació "*qualsevol distinció, exclusió, restricció o preferència basada en algun dels motius a què fa referència l'article 1 que tingui per objecte o per resultat anul·lar o menyscar el reconeixement, el gaudi o l'exercici, en condicions d'igualtat, dels drets humans i les llibertats fonamentals de totes les persones*" (Article 4.j). En aquest sentit

la prohibició a les dones d'anar amb el tors nu o donar el pit, així com l'ús de vestits de bany més llargs, són accions que exclouen una part de la població de l'accés a determinats serveis i vulneren la lliure elecció de cada persona sobre el seu propi cos.

El que cal respectar és la condició imprescindible que el vestit de bany sigui adequat per a l'activitat aquàtica, d'una banda; que garanteixi la higiene personal i la salut pública; i que en tot cas cobreixi els genitals de la persona. En aquest sentit, ha de quedar prohibit l'ús de roba de carrer per al bany.

Aprofitem també per recordar que no es pot impedir l'entrada a les piscines públiques a cap col·lectiu pel seu origen o ètnia, com grups de joves racialitzats o famílies gitanes, ja que això podria constituir una infracció administrativa recollida a l'article 43 de la Llei 19/2020.

Inaplicació de les ordenances

Per tant, no seran d'aplicació les ordenances municipals que prohibeixen alguna de les tres pràctiques descrites i caldrà que els ajuntaments les modifiquin per tal que s'adeqüin a la Llei 19/2020 d'igualtat de tracte i no-discriminació.

Barcelona, 22 de març de 2023